

ENSER

Mar Arza

En ser, en el seu ésser. La paraula sorgeix d'aquell desig d'inventariar que té la memòria o l'afany de possessió, així com cert desig d'exhaustivitat. En passar llista i designar allò de fet trobat, s'anotava l'expressió amb un significatiu 'a ser', 'en el seu ésser', 'tenir en ser', per confirmar el trobat enfront del que no es troba present, no existeix a guió seguit. La comprovació i qüestionament de si és, si hi és, és una constant de vida. Més encara, en el prenyat del terme, l'expressió sustantivada en forma plural: estris, fa referència al conjunt d'atuell, mobles o instruments necessaris o convenients en una casa o per a l'exercici d'una professió. De l'exercici de la professió artística acaba sent menester tot el innecessari. Del que t'envoltes, amb el que convius, es torna al ràpid necessari. Estris amb l'única utilitat de la presència 'a ser', en el seu ésser, per aprofundir en la provisió d'arestes, en el revers de la ferida.